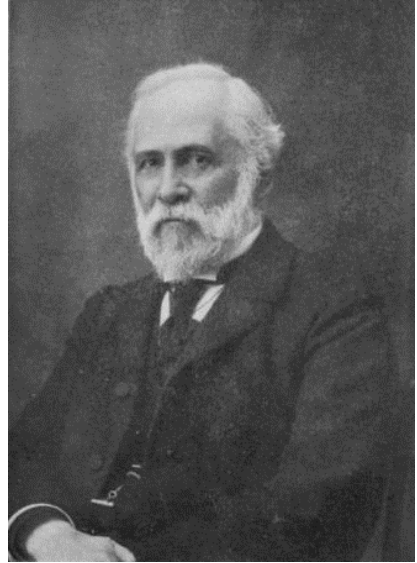

Charles Augustus Young, i l'espectre solar (1834-1908, Estats Units)

Charles Young va ser un dels principals astrònoms que va estudiar el Sol a través del seu espectre. Va observar eclipsis solars i va ser el primer de fotografiar una protuberància solar.

Va néixer el 1834 a Hannover, Estats Units. Va ser fill d'un catedràtic de filosofia i astronomia distingit de Dartmouth. Per tant, Young es va criar en un ambient filosòfic que el va dotar d'una ment activa. Va estudiar al Dartmouth College, on es va graduar amb 18 anys sent el millor de la seva generació. Des de ben jove va ajudar el seu pare en algunes de les seves tasques científiques, i va fer amb ell un viatge a Europa a la l'estiu del 1853.

Més tard va ser professor d'astronomia, matemàtiques i filosofia a la Phillips Academy i al Western Reserve College amb poques possibilitats d'investigar.

L'any de 1857 es va casar i va tenir dos fills. Aquesta unió singularment feliç va continuar gairebé quaranta-quatre anys, fins la mort de la seva dona.

L'any 1866 va acceptar ser catedràtic de filosofia natural i astronomia a Dartmouth, succeint al seu pare 8 anys després. Allà va començar a fer investigacions pioneres en l'estudi de la física solar.

Young va observar per primera vegada, el 1869, l'espectre de la cromosfera solar i va descobrir una ratlla verda molt brillant a la corona que com no s'ajustava a cap de les línies espectrals conegudes, li va assignar un nou element el qual va denominar Coronio. Posteriorment, cap a l'any 1940, es va descobrir que aquesta ratlla espectral es corresponia amb l'emissió d'àtoms altament ionitzats del ferro i calci.

Aquestes observacions va poder realitzar-les a gràcies a eclipsis solars, així que va organitzar expedicions a diferents punts de la planeta on els fenòmens fossin més visibles; una d'elles va tenir lloc a Jerez de la Frontera (Espanya) l'any següent.

Va idear un espectroscopi automàtic amb el que va determinar moltes de les característiques de l'espectre i el 1872 va afegir unes cent ratlles cromosfèriques a les 190 conegudes fins aleshores. Va ser la primera persona en fotografiar una protuberància solar l'any 1870.

Després va tornar a Dartmouth com a professor de Filosofia i Astronomia, on va treballar com a tal fins el 1877, quan el van cridar per ocupar el lloc de professor d'Astronomia a la Universitat de Princeton, càrrec del que es va ocupar fins que es va retirar, l'any de 1905. Allà va establir el període de rotació de el Sol i el diàmetre de Mart. Va escriure nombrosos llibres de texts d'astronomia importants i va ser un molt bon professor.

Va morir de pulmonia després de patir una breu malaltia l'any 1908 a Hannover.